

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Търговище , 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на седемнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА
Членове: ТИХОМИР П. ПЕТКОВ
МАРИАНА Н. ИВАНОВА

при участието на секретаря СТАНКА Б. ЖЕЛЕВА
като разгледа докладваното от МАРИАНА Н. ИВАНОВА Въззивно
гражданско дело № 20213500500084 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД, ЕИК:205 106 397, гр. София, р-н Люлин, ж.к. „Люлин" 6, бл.613, вх.Д, ет.7, ап.112, чрез пълномощника му адв. Р.Р., АК-Търговище, бул. „Митрополит Андрей“ № 43, ет. 1, против решение № 260029/18.01.2021 г., постановено по гр.д. №135/2019 г. по описа на РС – Омуртаг, с което са отхвърлени като неоснователни предявените от „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД против Община Омуртаг, представлявана от кмета инж. Ешреф Ешрефов, искове: иск с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 3-то във вр. с чл. 266, ал. 1 от ЗЗД за прогласяване нищожност на клаузата по чл. 6, ал. 2 от Договор за изработка от 29.12.2014 г. с предмет: изготвяне на работен проект за „Мултифункционална зала за мероприятия на закрито, гр. Омуртаг“; иск с правно основание чл. 79, във връзка с чл. 266, ал. 1, във връзка с чл. 258 от ЗЗД, за сумата в размер на 19 980.00 лева с ДДС, представляваща неизплатено и дължимо окончателно плащане по Договор за изработка от 29.12.2014 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното заплащане на сумата; както и иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД за присъждане на мораторна лихва в размер 7 473.35 лева за периода от

01.07.2015 г. до 07.03.2019 г., като „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД е осъдено да заплати разноски общо в размер на 1 540.00 лева, (адв. възнаграждение 1 340.00 лева и възнаграждение СТЕ - 200.00 лева).

С оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивникът моли неговата отмяна и постановяване на решение по съществото на спора, с което бъдат уважени предявените от него искове; претендира разноски за двете инстанции.

Съображенията, изложени в жалбата се свеждат основно до следното:

-предвид предмета на сключения между страните договор, при приемане на работата поръчващия дължи плащане на уговореното възнаграждение и същото не може да бъде поставено в зависимост от волята и действията на други лица или събития. Одобрение на проекта от гл. архитект на Общината е обстоятелство, независимо от волята и усилията на ищеца. Поради тази причина той не би следвало да носи отговорност и да търпи финансови санкции, особено при неспазване от страна на възложителя на условия и срокове по договора. Разпоредбата на чл. 266, ал. 1 ЗЗД е императивна и не допуска уговарянето на нещо различно от установеното в нея. Предвид тези съображения счита уговореното в чл. 6, ал. 2 от договора, че дължимото възнаграждение ще бъде изплатено след одобрение от страна на гл. архитект на общината, за нищожно поради противоречието му със закона чл. 266, ал. 1 ЗЗД /освен и противоречие с добрите нрави, съотв. с добрите търговски практики/. Налице е частична недействителност на договора от 29.12.2014 г., която обаче не води до нищожност на целия договор, тъй като посочената част се замества по право от повелителната разпоредба на чл. 266, ал. 1 ЗЗД съгласно чл. 26, ал. 4 ЗЗД;

-за да отхвърли иска по чл. 266 ал. 1 вр. с чл. 258 от ЗЗД съдът е игнорирал факти, основни за изхода на спора – ищецът е изпълнил задълженията си по договора, налице е приемане на работата от страна на възложителя с двустранно подписан протокол от 08.01.2015г., в сроковете и по предвидения в договора начин възложителят не е отправил забележки за недостатъци в работата (на представените извън срока, неофициално-през м. март 2015г., изпълнителят е отговорил), протоколът от 28.03.2016 г. не му е предоставян от възложителя (за него ищецът е узнал едва в с.з. и то не в

първото), макар последното плащане в размер на 1 917лв. да е извършено от ответника на 02.12.2016 г.

В срока по чл. 263 ал. 1 ГПК е постъпил отговор от насрещната страна, чрез пълномощник адв. М., ВТАК, със становище за неоснователност на въззивната жалба, и молба да бъде потвърдено първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. Излага доводи, че съдът е обсъдил всички доказателства по делото, съдебният акт е мотивиран и съобразен с нормите на процесуалния и материалния закон. За неоснователни се считат оплакванията в жалбата, доколкото за уговорката по чл. 6 ал. 2 от договора ищецът е бил наясно и се е съгласил с участието си в обществената поръчка, към която е бил приложен проекто-договор, освен това същата не противоречи на закона и добрите нрави; тъй като работата на изпълнителя не била приета, както и не била изпълнена в цялост, не са отстранени констатираните недостатъци, предвид заключенията и на двете приети СТЕ, въззиваемата страна счита, че изводите на първоинстанционния съд за неоснователност на исковите претенции следва да бъдат споделени. Претендира разноски..

В о.с.з. жалбата и отговора се поддържат от процесуалните представители на страните.

Съдът констатира, че въззивната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на въззивно обжалване акт. Решението е валидно и допустимо.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да се произнесе по същество, съдът съобрази следното:

Предявеният пред първоинстанционния съд иск е обусловен от обстоятелствата, че ответникът- като възложител по договор за изработка не е изпълнил задължението си да заплати договореното цялостно възнаграждение в размер на 39 960.00лв., като е останал задължен със сумата от 19 980 лв. (второ окончателно плащане), позовавайки се на разпоредба от договора (чл. 6 ал. 2 ЗЗД), счетена от ищеца за нищожна поради противоречие с добрите нрави и търговската практика, обусловило предявяване на иска за прогласяване нищожността на тази договорна клауза – на осн.чл. 26 ал. 1

предл. 3 от ЗЗД. Претендирал е лихва за забава, считано от датата на издадената проформа фактура за второто плащане по договора (01.07.2015г.) до датата на подаване на исковата молба- 7 473,35 лв.

Ответникът е оспорил исковете като недопустими, поради изтекла погасителна давност, съгл. чл. 265, ал. 3, предл.първо от ЗЗД. По същество – счита същите за неоснователни, излагайки доводи, че залегналата в чл. 6 ал. 2 от договора клауза е част от документацията по проекто-договора по обявената и спечелена от праводателя на ищеца обществена поръчка; възразил е, че ищецът не е изпълнил изцяло задълженията си по договора, тъй като представеният от него проект е формално предаден, без да е качествено изпълнен, което не го правело годен да бъде съгласуван и съответно одобрен от гл.архитект; ищецът не е отстранил констатираните от възложителя забележки по предадения проект в архитектурната и инвестиционна част.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа страна:

След проведена процедура по Закона за обществените поръчки, съгласно заповед № 108/25.02.2014 г., и избор на изпълнител по ОП, съгласно протокол по чл. 101г, а. 4 от ЗОП, от 04.12.2014 г., между Община Омуртаг, в качеството на възложител и „ЯНКУЛА АРХ“ ЕООД - София, ЕИК 200365816 (праводател на настоящия ищец- съгласно договор за прехвърляне на право на интелектуална собственост от 19.02.2019 г.) е сключен Договор от 29.12.2014 г., с предмет: „Изготвяне на инвестиционен проект за обект: „Мултифункционална зала за мероприятия на закрито, гр.Омуртаг“.

Съгласно чл. 1 от договора възложителят е възложил, а изпълнителят е приел да изготви работен проект за обект: „Мултифункционална зала за мероприятия на закрито, гр.Омуртаг“, като извърши следните действия: *Необходимото предварително проучване; *изготвяне на Комплексен проект за инвестиционна инициатива, включващ Частично изменение на ПУП-План за застрояване в кв. 77, УПИ II, с идентификатор 53535.501.2057, гр. Омуртаг, общ. Омуртаг и инвестиционен проект във фаза работен; *действия по съгласуване на работния проект сдържавни и контрол и органи, Възложителя и консултанта, * в срок от 3 дни даване разяснения и оказване съдействие на възложителя, при подготовката на отговори по зададени въпроси по време на

обществена поръчка за избор на изпълнител на СМР (чл.1, ал.2), по представени от възложителя Задание и Технически спецификации (чл. 2). Уговорена е цена в размер на 39 960 лева, ДДС (чл. 4), платима по банков път (чл. 5). Съгласно чл.6, ал. 1 първото плащане - в размер на 50% от уговорената цена следвало да бъде извършено в срок до 20 работни дни от представяне на фактура, придружена с приемо-предавателен протокол за предаване на работния проект във всички части и в необходимите екземпляри, при спазване на реда и условията по договора. Второто окончателно плащане, съгласно чл.6, ал.2 от договора, следвало да бъде извършено в срок от 20 работни дни след одобрение на проекта от гл. архитект на общината и след представяне на фактура, при спазване на условията по договора. Срокът за изпълнение и предаване на договорираните проектни работи е до 10 дни от сключването на договора, като в този срок не е включено времето за съгласуване и утвърждаване на проектите. В срок до 20 работни дни от получаването на проектните работи се извършва преглед и проверка от страна на възложителя, като при забележки и несъответствия изпълнителят се уведомява, в срок от 5 работни дни следва да ги отстрани, комплектова и предаде на съответния орган и на възложителя.

По делото е представен Протокол за приемане и предаване на ПУП – ПРЗ и РАБОТЕН ПРОЕКТ от 08.01.2015г., подписан от представители на двете страни: за възложителя-от Нуршен Юмерова-директор Дирекция“ ПИСОП“ при община Омуртаг и от изпълнителя-арх. Младен Янкулов, управител на „Янкула Арх“ ЕООД. В протокола са описаните отделните части от комплексния проект, предадени от изпълнителя на възложителя: I-ПУП-ПРЗ и II.Работен проект (съдържащ 15 елемента) – приложени по делото, в това число и допълнително представените от ответника приложения с молба вх. № 260379/13.10.2020 г.

Към исковата молба ищецът е представил Забележки към проект: „Многофункционална сграда за мероприятия на закрито“ УПИ II-2057, кв. 77, гр. Омуртаг, март 2015г. (л. 28), с твърдения, че е получил от ответника по ел. поща въпросните забележки, в ръкописен вид, на които своевременно е отговорил (не се уточнява кога). Представено е уведомление- покана до ответника от 17.10.2018 г., за което не се установява достигнало ли е до ответника, с отправено искане за второто окончателно плащане -19980лв., с

ДДС, съгласно договора, с молба да бъде уведомен, ако е налице някаква техническа причина, поради което извършеното от ищеца все още не е одобрена. С молба вх. № 94-03-60/13.02.2019 г. до гл.архитект на Община Омуртаг ищецът е отправил молба в рамките на 5 работни дни да бъде уведомен от гл.архитект какво възпрепятства одобрението на проекта, което се явява пречка за окончателното плащане на договореното възнаграждение по договора.

По делото е приет и представения от ответника Протокол от 28.06.2016г., в който са отразени констатации на комисия, свикана по молба на дружество, осъществяващо строителен надзор във връзка с ангажимента му за изготвяне на комплексен доклад за оценка на съответствие на инвестиционен проект за обект „Мултифункционална сграда за мероприятия на закрито“ в УПИ П-2057, кв. 77 в гр.Омуртаг. Протоколът съдържа следните констатации: необходимост проектантите и техническия контрол да представят нови удостоверения от КИИП за 2016 г., нови „Застраховки професионална отговорност“; необходимост във връзка с изменение на ЗУТ всички документи да се съгласуват с подпис от водещия проектант, без изрично посочените в протокола. Констатирани са и забележки към представения проект по част „Архитектурна“ - липса на предвидени паркоместа, разминаване на площта на имота по проект, скица и нотариален акт, необходимост да се покажат обслужващите помещения, към които води връзката със съществуващата сграда на читалището и да се докаже тяхната функционална принадлежност за нуждите на многофункционалната зала, както и да се приложи договор в нотариална форма със собственика на сградата на читалището, като е посочено, че договора е необходим за одобряване на проекта.

По делото са приети ССЕ (относно датите на извършеното авансово плащане и размера на исковата претенция по чл. 86 ал. 1 ЗЗД), и две съдебно-технически експертизи, чиито констатации и заключения ще бъдат коментирани от съда по съществото на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По предявения иск с правно основание чл. 26 ал. 1 от ЗЗД.

Според Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на ВКС по тълк. дело № 1/2009 г., ОСТК „добрите нрави са морални норми, на които законът е придал правно значение, защото правната последица от тяхното нарушаване е приравнена с тази на противоречието на договора със закона (чл. 26, ал. 1 ЗЗД). Добрите нрави не са писани, систематизирани и конкретизирани правила, а съществуват като общи принципи или произтичат от тях... Един от тези принципи е принципът на справедливостта, който в гражданските и търговските правоотношения изисква да се закриля и защитава всеки признат от закона интерес.“.

Съдът намира за неоснователен доводът на ищеца за нищожност на клаузата на чл. 6 ал. 2 от сключения между страните договор. По съществото си сключеният договор е договор за изработка, при което приложими към него са общите правила на чл. 258 и сл. от ЗЗД, а предвид предмета на договора- изработването на инвестиционен проект за обекта във фаза работен – съответните разпореди на ЗУТ и ЗОП. Договореното между страните с оспорената разпоредба, е залегнало в проекто-договора, включен към конкурсната документация по проведената обществена поръчка /съгласно действаща разпоредба на чл.101б ЗОП (отм.)/, поради което и ищецът е бил наясно за тази разпоредба още при подаване на своята оферта и участието си в конкурса. По-важното в случая е, че с оглед предмета на делото, в интерес на възложителя, признат от закона, е този проект да е изработен така, че да може да бъде одобрен от гл. архитект, съгласно чл. 145 от ЗУТ. Това е и смисълът на проведената обществена поръчка. При договора за изработка за възложителя ех lege се поражда същинското облигационно задължение за приемане на работата и заплащане на договореното възнаграждение за тази работа, когато тя е годна за ползване предвид обикновеното или предвиденото в договора предназначение – арг. от чл. 264, ал. 1 във вр. с чл. 261, ал. 1 и чл. 266 ал. 1 от ЗЗД. В конкретния случай, предвид естеството на поръчаната работа, разпоредбите на глава VIII от ЗУТ и цитираните разпоредби на ЗЗД, не може да се приеме, че клаузата на чл.6, ал.2 от Договор за изработка от 29.12.2014г., с предмет: изготвяне на работен проект за „Мултифункционална зала за мероприятия на закрито, гр.Омуртаг“, съгласно която е уговорено окончателно плащане от възложителя на изпълнителя на договореното възнаграждение, след одобряването на работния проект от

главния архитект на Община Омуртаг противоречи на добрите нрави и следователно клаузата не е нищожна. Оспорената договорна клауза не противоречи на закона (чл. 266 ал.1 ЗЗД), нито на търговската практика и добри нрави, тъй като не излиза извън рамките на законово определеното, както и от установените добри търговски практики – плащането да е обвързано от дължимия резултат, с оглед естеството на работата. Предвид изложените съображения искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По предявения иск с правно осн.чл. 79 ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 266 ал. 1 от ЗЗД:

Искът е допустим.

По възражението на ответника за погасяване на исковата претенция по давност: Разпоредбата, на която ответникът се позовава –чл. 265 ал. 3 от ЗЗД урежда сроковете, в които се погасяват правата на поръчващия/възложителя, ако при извършване на работата изпълнителят се е отклонил от поръчката или ако изпълнената работа има недостатъци, а не касае погасяването на права на изпълнителя по договора за изработка, поради което възражението е неоснователно.

Разгледан по същество- искът е неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл. 258 ЗЗД изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждението, за приетата работа (чл. 266 ал.1 от ЗЗД). В тежест на ищеца е да докаже наличието на договор между страните, собствената си изправност по договора, приемането на работата от поръчващия, съответно годността на изработеното, съобразно договора и предназначението му; а в тежест на ответника - да докаже наведените в отговора правоизключващи основания: наличието на недостатъци, уведомяването на ищеца в зависимост от характера на недостатъка.

В случая е безспорно наличието на облигационни отношения между праводателя на ищеца „ЯНКУЛА АРХ“ ЕООД, София, ЕИК 200365816 - в качеството му на изпълнител и ответника – в качеството му на възложител, по сключения между тях на 29.2014г. договор за изработка, след проведена

конкурсна процедура по обществена поръчка.

С Договор за прехвърляне на право на интелектуална собственост от 19.02.2019г., „ЯНКУЛА АРХ“ ЕООД, София, ЕИК 200365816 е прехвърлило на „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД - София, ЕИК 205106397, безвъзмездно всички свои права върху интелектуална собственост, включително и правата на собственост, които притежава върху всички разработени до момента на сключване на договора архитектурни проекти и съпътстващите ги дейности и конкретно „Комплексен проект за инвестиционна инициатива за „Мултифункционална зала за мероприятия на закрито“ в УПИ И-2057, кв.77, по плана на гр.Омуртаг. В чл.3 от договора е уговорено, че от датата на сключването му „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД - София, ще притежава занапред правото да получава неразплатени задължения от възложители трети страни по договори за проектиране, за проекти изготвени от „ЯНКУЛА АРХ“ ЕООД и конкретно по Договор от 29.12.2014г., сключен с община Омуртаг.

Безспорен е и фактът на предаване от изпълнителя на възложителя на изготвения проект в уговорения срок – до 10 дни от сключване на договора, което се установява от протокола от 08.01.2015 г., подписан от представители и на двете страни. Съдът не споделя становището на въззивника, че с подписването на този протокол ответникът е приел работата, поради което и съобразно чл. 266 ал. 1 от ЗЗД дължи договореното възнаграждение. Страните са договорили в чл. 6 ал. 1 от договора, че в срок до 20 дни след предаването на изработеното/проекта от изпълнителя на възложителя с приемо-предавателен протокол и представяне на фактура, за възложителя възниква задължение за авансово плащане (на договорената 1/2от цената). Представеният протокол от 08.01.2015 г. няма характера на протокол за приемане и одобрение на поръчаното, а само констатира предаването на проекта от изпълнителя на възложителя, именно поради предвидената възможност в рамките на посочените срокове (чл. 3, ал. 1 изр. 2, чл. 3, ал. 5 от договора), предвид и разпоредбата на чл. 11 от договора, възложителят, ако констатира несъответствие между договореното и изработеното, да уведоми ответника за отстраняване на недостъците по представения проект.

По делото са представени доказателства, че ответникът е отправил своите забележки относно констатираните от него недостатъци, което се

признава и от ищеца по делото, с представеното към исковата молба доказателство – „забележки към проект“ .

Спорен е въпросът дали констатираните от ответника несъответствия между предадения проект и заданието на възложителя, съгласно договора и документацията от обществената поръчка, са отстранени от изпълнителя, за изясняването на което обстоятелство са назначени и приети две технически експертизи.

Съгласно първоначалната СТЕ в проекта: 1. Няма предвидени паркоместа в имота, съгласно чл.43, ал.1 от ЗУТ (за нови сгради необходимите гаражи и места за паркиране задължително се осигуряват в границите на урегулирания поземлен имот). Изключения от разпоредбата по ал. 1 се допускат от органа, който следва да издаде разрешението за строеж, когато нормативно необходимите гаражи и места за паркиране не могат да бъдат осигурени в границите на урегулирания поземлен имот поради технически или нормативни причини, като: размери и/или наклон на урегулирания поземлен имот, хидрогеоложки условия, санитарно-охранителни зони и други при условия, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1. (чл.43, ал.2 от ЗУТ). Съгласно чл. 37, ал.3 от Наредба № II 2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, за нови сгради и при промяна на функционалното предназначение на съществуващи сгради в територии от типа „смесена централна зона“ задължително се осигуряват необходимите места за гариране и/или паркиране, съгласно изискванията на чл. 43, ал. 1 ЗУТ. При прилагане на изключенията по чл. 43, ал. 2 ЗУТ за отделни сгради се допуска необходимите места да се намаляват наполовина.“ Според заключението, отразеното в обяснителната записка по част Архитектурна на работния проект и в обяснителната записка към ПУП обстоятелство, че местата за паркиране не могат да бъдат осигурени в границите на имота, а за целта ще бъде използван общински паркинг, находящ се срещуположно на УПИ II, по ул. „Христо Ботев“, не било допълнено в проекта със скица/схема на срещуположния имот, на която да са отразени предвидените за Многофункционалната зала места за паркиране. 2. Комуникационната връзка между задната част на сцената от новопроектираната Многофункционалната зала, със съществуващата сграда на читалището, е показана единствено в

чертеж № 2 на част Архитектурна, като не били предвидени всички помещения, описани в заданието за проектиране (съблекалня, гримьорна, санитарен възел за участниците), санитарен възел нямало предвиден. Във всички останали части на проекта - Конструктивна, Електрическа, ОВК и ВиК, комуникационната връзка не била отразена, което показвало липса на съгласуваност между отделните части на проекта. От обясненията в с.з. се установява, че непредставянето на актуални удостоверения за правоспособност, застрахователни полици и т.н., са лесно отстраними и не влияят върху качеството на проекта. Разликата в посочените квадратури на имота, върху който е отстъпено право на строеж на възложителя в различните документи се дължи на начина на изчисляване на площите и с приемането на КК на гр. Омуртаг, одобрена 2009г., точността на квадратурата на имотите е прецизирана.

Според СТИ, изготвена от арх.Бонева, комплексният проект частично не отговаря на техническото задание на възложителя: не е представено допълнително решение във връзка с осигуряването на необходимите паркоместа (съгласно чл. 43 от ЗУТ); не е осигурено проектно решение по отношение на заданието за проектиране, във връзка с изискването за осигуряване на помещения за съблекалня, гримьорна и санитарен възел за участниците, посредством комуникационна връзка задната част на сцената на новопроектираната сграда и съществуващата сграда на НЧ“Отец Паисий“. Предложение е частично разрешение в част Архитектурна. В с.з. вещото лице е пояснило, че разминаването в площта на имота не е накърнило интересите на Община Омуртаг, представянето на актуални удостоверения, застраховки и т.н. лесно могат да бъдат набавени.

Във връзка с възражението на ищеца във въззивната жалба, че въпросният протокол от 28.03.2016 г. се представя едва в хода на процеса:

При съпоставката и анализа на представените писмени доказателства и заключенията на двете технически експертизи се установява следното:

От приложените от ищеца „забележки към проект“ (от м.март 2015 г.), в които са отразени констатираните от възложителя недостатъци на работния проект и отговорите на изпълнителя, е видно, че посочените в тях недостатъци по проекта - по т.1, т. 3 и т.4 са идентични с констатираните от

вещите лица несъответствия на проекта с техническото задание на възложителя по ЗОП; съответно същите са идентични с т. 1, т. 2 и т. 5 от констатациите в протокола от 28.06.2016 г., на сформиранията комисия (в това число и гл. архитект на община Омуртаг) по молба на строителния надзор във връзка с необходимостта от изготвяне на комплексен доклад за оценка за съответствие на проекта. Няма доказателства по делото тези несъответствия да са били отстранени от изпълнителя по договора, нито след получаване на „забележките към проекта“ (предвид констатациите на двете технически експертизи), нито по-късно, обуславящо невъзможност за изготвянето на комплексен доклад по чл.142, ал.6, т.2 от ЗУТ, част от необходимата документация за одобряване на проекта от гл.архитект – чл. 144 ал. 1 т. 6 вр. с ал. 3 т. 1 и чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 266 ал. 1 ЗЗД поръчващият следва да заплати възнаграждение за приетата работа, като задължението за приемане на работата е обвързано с преценката на поръчващия дали същата е извършена съгласно договора (чл. 264 ал. 1 ЗЗД). Предвид установените несъответствия и недостатъци, съобразно заключенията на техническите експертизи (за които ищецът е уведомен през м. март 2015 г.), съдът намира за неоснователен доводът във въззивната жалба, че е налице приемане на работата от страна на възложителя (позовавайки се на извършеното авансово плащане – с което се доказвало приемане и одобряване на предадения проект), с оглед и разпоредбата на чл. 11 от договора във вр. с чл. 6 ал. 1 и ал. 2, поради което и за ответника не е възникнало задължението за заплащане на окончателно възнаграждение по реда и на осн.чл. 6 ал. 2 от договора между страните, обуславящо неоснователност на предявения иск за сумата от 19 980 лв.

Неоснователността на главния иск обуславя неоснователност и на акцесорния такъв с правно осн.чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

Първоинстанционният съд е достигнал до същия краен извод и резултат, поради което решението му следва да бъде потвърдено.

С оглед неоснователността на въззивната жалба, основателно е искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски, за заплащането на които са представени доказателства.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260029/18.01.2021 г., постановено по гр.д. №135/2019 г. по описа на РС – Омуртаг.

ОСЪЖДА „ЯНКУЛА ПРО АРХ“ ЕООД, ЕИК 205106397, със седалище и адрес на управление: гр.София, р-н „Люлин“, ж. к. „Люлин“ 6, бл.613, вх.Д, ет.7, ап.112, представлявано от Мариана Александрова Янкулова-управител, представлявана от пълномощника си Младен Янкулов, чрез адв. Р.Р.-ТАК, **ДА ЗАПЛАТИ** на Община Омуртаг, с адрес: гр.Омуртаг, ул. „Ал. Стамболийски“ № 2а, БУЛСТАТ 000875817, със законен представител Ешреф Хасанов Ешрефов - кмет, сумата 1240 лв., разноски за въззивната инстанция за адв.възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му, на основанията по чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____